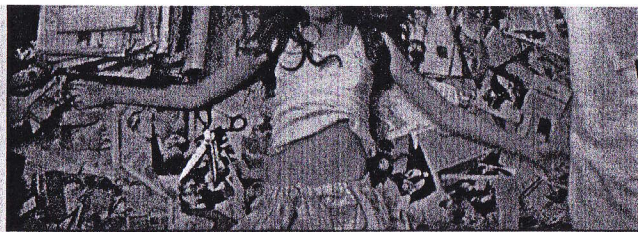

fejlesztett Z1. Titanic Filmfesztivál 8000 euróval járó Hullám-törők díját a Szász János filmrendező vezette nemzetközi zsűri döntése alapján.

Az idei filmmustrán kilenc film versengett a fődíjért. A Viktoria a bulgáriai rendszerváltás körüli korszakot idézi meg három generáció – nagymama, anya és lánya – történetén keresztül. A pártállam utolsó éveit sok archív bejátszással és szatirikus humorral meglevenítő film főhősét, a köldök nélkül született Viktoriát az évtized gyermekének választják, Todor Zsivkov keresztlányaként ki-

Maya Vitkova főhőjas Viktoriája

(Képtár) (Képtár)

váltásos helyzetben csepereg, míg Amerikáról álmogó anyja csapdába kerül, a kommunista rendszer bukása viszont az egész család életében fordulatot hoz. A rendező-forgatókönyvíró Maya Vitkova ki-

emelte: realiztikus módon akarta ábrázolni ezt a saját életéből is merítő, ezért nagyon személyes történetet, nem szép tündérmesét, hanem hihető sztorit írt, amelyben azért vannak varázslatos pillanatok is.

me karukoski nimje, az Oroszlánszív című produkció nyerte el az Európai történetek szekció legjobbjaként. Az öt budapesti helyszínen megrendezett must-ra kilencnapos vetéssorozatának közönségszavát az optimisták című norvég film nyerte, amely az életörömről szól egy nagy meccsre készül, 66–98 éves korú nőkből álló röplabdacsapat történetén keresztül.

A Titanicra minden évben legalább egy magyar filmet is igyekeznek meghívni: idén Novák Erik Fekete leves című egészestés játékfilmje szerepelt a programban. (MTI)

latban nem a „kicsi, sarga, de a mienk” mondás jut eszünkbe elsőként. A zenei tudás, az eredetiség és a színvonal megkérdőjelezhetetlen, ehhez jön még a színpadi produkció profizmusa, gördülékenysége és fiatalos bája. Aki egyszer is látta élőben a Jövőtől zenekart, pontosan tudja, miről beszélünk.

Az együttes 2007-ben alakult meg, saját stílusukat „pszi-chedelikus popkatyvaszként” jellemzik. Ebben a katyvaszban megtalálhatóak a drum'n'bass, a funky, a dzsessz, a ska, a reggae és a pop elemei, a zenekar legeredetibb újítása azonban a

seni pedig a bumentyus, megeus és harmonikás Trencsik Pál felé, aki a SZMAZE 2010-es tehetségkutatóján elnyerte a legjobb zeneszerzőnek járó díjat.

Folyamatos pörgés és lelkesedés, kellemes, pop-rockos, fülbemászó dallamok, épkézláb, sőt gyakran elgondolkodtató szövegek, továbbá egészséges felülnevetés és ironia. Mindehhez nagyszerű hangszeres tudás és Bokor Réka magával ragadóan szép, tiszta hangja társul. A mai koncert helyszíne a Hlava XXII Music club (Bazovvá 9), szervező a József Attila Ifjúsági Klub. (Juk)

Első ízben rendeztek közönségtalálkozót a Komáromi Jókai Színházban Az arany ára című darab vasárnap délutáni előadását követően

Egy reményteli színházi „premier”

UJ 526
2014. 04. 15

JUHÁSZ KATALIN

Komárom. Egy úttörő kezdeményezésről számolhatunk be az alábbiakban. A Komáromi Jókai Színházban vasárnap először rendeztek közönségtalálkozót: a nézők Az arany ára című „piaci játék” délutáni előadása után beszélgethettek a színészekkel és elemezheték a látottakat, Varga Emese dramaturg irányításával.

Aznap háromnegyed részben megtelt nézőtér előtt játszották Bereményi Géza darabját, amelyet Bagó Bertalan rendezésében mutatott be februárban a társulat. Kíváncsiak voltunk, hányan maradnak, hányan szeretnék megvitatni az előadást. Nos, mindenki döntse el, sok-e vagy kevés 20–25 fő, illetve hogy a „darabszám” fontos-e, avagy a „minőség”, az érdem-

ben hozzászólók, a véleményüket megfogalmazni hajlandók jelenléte. Ez utóbbiak ugyanis jó páran voltak. Ráadásul minden korosztály képviseltette magát, a diákoktól a nyugdíjasokig, sőt szociális szempontól is érdekes volt a „minta”. A színészek a nézőkkel szemben foglaltak helyet az előtérben, és szemmel láthatóan kíváncsian várták, mi következik. Érezhető volt, hogy ki vannak éhezve a közvetlen visszajelzésekre.

Az arany ára sokak szerint a színház ideai bemutatónak eddigi legjobbja. Mozgalmas, gondolatébresztő, jól elemezhető, sőt, a közelmúlt magyar történelmére reflektálva még „oktató-nevelő jellegű” is, bár mennyire rühelljük is ezt a meghatározást.

A beszélgetés ott kezdődött, ahol az előadás véget ért. Aki

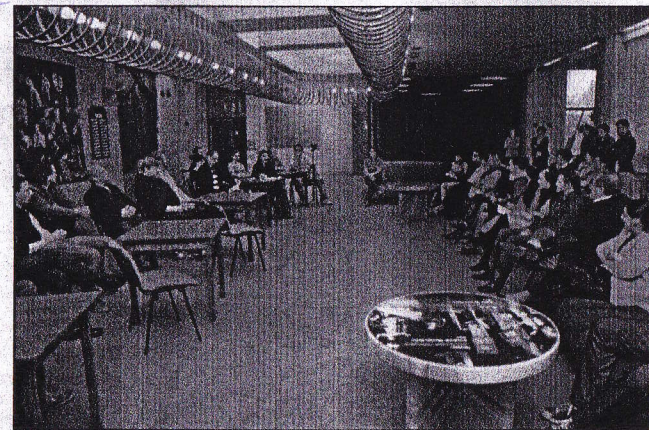
látta a Bereményi Géza által rendezett Eldorádó című filmet, nem tudta nem észrevenni, hogy a színdarab egészen más képp ér véget, mint a film. A szerző nem tudott jelen lenni a beszélgetésen, helyette a szereplők mondták el, hogy Bereményi mostanság másképp látja a világot, mint 1988-ban, a film bemutatója idején. Más szempontok szerint irányította a cselekményt, és egészen máshova jutott, mint anno. Nos, ez szíve joga, bár a darab befejezését, a főszereplő motivációit a közönség soraiból olyanok is megkérdőjelezték, akik nem látták a filmet.

A főszereplő Monorit, a piac királyát, az agyafúrt, kreatív és zseniális kereskedőt alakító Tóth Tibor elmondta, hogy életének meghatározó filmélménye az Eldorádó, ezért a próbák

során nem mindig tudta levetkőzni Eperjes Károly gesztusait és jellegzetes hanghordozását. Bandor Éva pedig legszívesebben továbbíratná Bereményivel saját szerepét, Csöpi karakterét ugyanis befejezetlennek, némi képp elvarratlannak érzi, és sokkal több lehetőséget lát a figurában, mint amennyi számára színésziileg kínálkozott ebben az előadásban.

Az egyik néző szerint Monori ugyanúgy imádja a pénzt, mint ahogy Monoriné (Holocsy Krisztina) az istent. A Tulipánt alakító Harsányi László szerint mindkettőjükben ugyanaz az istenhit munkál, ám míg Monoriné a vak és alázatos hívőt testesíti meg, addig Monori az istennel folyamatosan perlekedő, szuverén egyéniséget.

Az a rendkívül izgalmas kérdés is felvetődött a találkozón,

Az előadás szereplői (balra) és a nézők (jobbra) visszafogottan kóstolgatták egymást (Görözdí Szilárd felvétele)

hogy a mai fiatalok mennyit tudnak a magyar történelemnek arról a sötét korszakáról, amely a darabban megjelenik, illetve, hogy kellene-e egyáltalán előtanulmányok az előadás megértéséhez.

A magunk részéről hasznosnak és inspirálónak tartjuk az

ilyen találkozót, és bár az első összejöveteleken mind a közönség, mind a színészgárda némi visszafogottan adott hangot véleményének, szép jövőt jósolunk ennek a kezdeményezésnek. Főleg, ha legközelebb a darab rendezőjét is sikerül „szembesíteni” a nézőkkel.